

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้นเล็ก ไม่ผลัดใบ (พบน้องสูงได้ถึง 30 ม.) ลำต้นตรงหรือคดงอ มักมีพูพอนเล็กๆ เปลือก สีน้ำตาลอมเทา แตกเป็นแผ่นเล็ก ใบ กว้าง 4-7 ซม. ยาว 12-14 ซม. ออกสลับ ดอกใกล้ปลายกิ่ง รูปรีถึงขอบขนาน สอบเรียวไปยังปลายทั้งสองด้าน ขอบเรียบ ใบแก่เนื้อคล้ายหนัง มักมีขนสีสนิมกระจายด้านล่าง บางที่มีต่อมกลมทั้งสองด้าน มีมากที่ครึ่งล่าง เส้นกลางใบ 1 เส้น เส้นใบข้าง 8-15 คู่ เส้นใบย่อยเป็นชั้นบันไดเห็นได้ชัด ก้านใบยาว 2-4 ซม. ป่องชัดที่ปลายบน มีขนกำมะยี่ หูใบเล็ก กิ่งใหญ่ล่ำ มีขนกำมะยี่ ดอก สีเหลืองอมเขียวอ่อน แยกเพศ ดอกเพศผู้และเพศเมียอยู่ต่างต้น เป็นช่อไม่แตกแขนงหรือแตกแขนงแคบ ยาวได้ถึง 10 ซม. ตามซอกใบ มีขนสีน้ำตาลทอง ไม่มีกลีบดอก ดอกเพศผู้(ในไทยพบเฉพาะตาดอก) กลีบเลี้ยงคล้ายในดอกเพศเมียขนสีน้ำตาลแน่นโดยเฉพาะด้านนอก เกสรเพศผู้แยกจำนวนมาก อยู่ชิดกันเป็นกลุ่มกลมบนฐานดอกนูน แทรกอยู่กับต่อมนุ่มเล็กๆจำนวนมาก ไม่มีจานฐานดอกและรังไข่เป็นหมัน ดอกเพศเมียไม่มีก้าน ดอกหรือก้านดอกยาวได้ถึง 3 มม. กลีบเลี้ยง 5-6 กลีบ ไม่เท่ากัน รูปสามเหลี่ยมหรือรูปไข่ ไม่ซ้อนกันหนาและมีขนจานฐานดอกเป็นวงแหวน แคบ มีขนแน่น มีเยื่อเกสรเพศเมียอยู่(3)2-4 อัน โค้ง ยาว 1.5 มม.โคนเชื่อมกันเล็กน้อย รังไข่ส่วนมากมี 3 ช่อง ผล ยาว 1.7-3.3 ซม. ก้านผลใหญ่ล่ำกลมหรือคล้ายลูกแพร์ แบนตามยาว สมมาตรด้านข้าง ย่นเป็นแนวยาวมีขนสีน้ำตาลเข้มแน่น แก่แตก เมล็ดยาว 13 มม. พบน้อยในป่าดิบ สูงได้ถึง 800 ม. จ. นครศรีธรรมราช พัทลุง

ข้อมูลอ้างอิง : ไขมอน การ์ดเนอร์ พินดา สิทธิสุนทร กองกานดา ชยาเขต ไม้ป่าภาคใต้ - พิมพ์ครั้งที่ 1.-กรุงเทพฯ :โครงการจัดพิมพ์คปพ. 2559. 792 หน้า
ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการวัดกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการวัดกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

